

glæder mig overordentlig at høre af Flertallets ærede Ordfører, at man vil søge at faa det ført igennem inden Jul, saa de gamle Krigere kunne faa det som en Julegave.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg sige, at naar han opponerer mod at kalde den Sum, der skænkes, en Hædersgave, tror jeg, at hvorledes man end ser paa Krigen og dens Følger nu i Modsætning til den Gang, vil det være i højeste Grad en Uret ikke at benytte Ordet: Hædersgave. Thi det er sikkert, at det, de gamle døjede i de Dage, betragte de som en Hæder, og de ville sikkert for dem selv kalde dette en Hædersgave, selv om Lovgivningsmagten ikke vil bruge dette Ord. Paa et Møde i Vejle, som gav Anledning til, at der til Finansministeren blev indsendt en Adresse angaaende denne Sag, underskrevet af 2,500 Mennesker, havde jeg Lejlighed til at være til Stede, og jeg maa i denne Forbindelse sige, at det at samles med de gamle Krigere og se paa dem gav en den bestemte Følelse, at de allerfleste af dem vare Mennesker i Trang, Mennesker, der trængte til at blive støttede. Det var gamle bøjede Folk, men det var ogsaa Folk, som mindedes hine Dage som Hædersdage for dem, og de mente at kunne kræve med Rette en Hædersgave nu paa deres gamle Dage. Jeg paaskønner i fuldeste Maal, at den højtærede Finansminister har taget dem alle med uden Undtagelse, thi jeg har personlig haft Lejlighed til at se, hvilken Bitterhed de følte, der ved den forrige Hædersgaves Uddeling maatte gaa bort ofte i samlet Flok fra de Forsamlinger, hvor Uddelingen fandt Sted. Det var jo ikke alene dem, der vare velstillede, men ogsaa dem, der havde været straffede. Mange Steder gik de grædende bort, fordi de syntes, de for saa vidt vare gode nok, som de havde været med til at bære hine Dages Byrde. Jeg vil derfor bringe den højtærede Finansminister min varmeste Tak, fordi han har slettet Skellet og taget alle med. Jeg giver altsaa Lovforslaget, som det foreligger, min bedste anbefaling.

Nielsen-Kirkelund: Ved det Møde i Vejle, som det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) omtalte, hvor gamle Veteraner fra 1848 vare samlede for at fremsætte dette beskedne Krav — jeg vil nævne, at de netop ikke stillede deres Fordringer højere, end at Ministeren har kunnet tage dem til Følge, de Menne-

sker vare glade, naar de netop kunde faa den her foreslaaede Sum af 100 Kr. aarlig —, var der en af disse gamle Veteraner, der spurgte mig, om de ikke kunde vente at faa disse Penge som Julegave. Jeg blev derfor særdeles glad, da den højtærede Minister forelagde Forslaget, og ogsaa da den ærede Ordfører for Flertallet betonedede, at vi skulde søge at føre Lovforslaget igennem saa hurtigt, at det kunde blive en Julegave til de gamle Krigere. Jeg er vis paa, at naar vi fremme Lovforslaget i største Hast, imødekomme vi ikke alene de gamle Krigere, men vi imødekomme hele det danske Folk, for i vort Folk er der sikkert et Ønske om at hædre disse gamle Mennesker, som strede for Fædrelandet den Gang. Jeg forstaaar ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil lægge et andet Princip ind i Forslaget end det, der angives ved Ordet Hædersgave, nemlig at det skal være en Slags Almisser. Nej, jeg er glad ved, som det er udtalt fra alle andre Sider, at der her skal ydes en Hædersgave, og at den skal gives til alle, der have været med i Krigen 1848—50, og at, som sagt, Lovforslaget skal fremmes saaledes, at det kan blive vedtaget inden Jul.

At knytte mere til Forslaget, at knytte Fireogtresserne til det og tage Hensyn til en Del af dem tror jeg vilde være at lægge Hindringer i Vejen for Lovforslaget. Jeg mener, at vi fra 64 have saa langt tilbage, inden vi naa den Alder, som de gamle fra Trearskrigen have, at vi nok kunne vente nogen Tid. Jeg vil derfor bede om, at Lovforslaget maa blive fremmet snarest muligt, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han er fremkommen med det i saa god Tid, som Tilfældet er.

Marott: Som det vil erindres, har jeg gentagne Gange her i Tinget talt for, at der af Statskassen bør ydes en Understøttelse til de gamle Veteraner, det vil sige til de fattige og daarligst stillede. Jeg talte sidste Gang for denne Sag i forrige Rigsdagssamling, da jeg tillod mig at stille et Ændringsforslag ved Behandlingen af Andragender, gaende ud paa at henvise et Andragende fra 150 fynske Veteraner til Finansministerens Overvejelse. I Aar er der kommet et Andragende fra Veteraner omkring i Landet, og det er vel som Følge af den Bevægelse, der har været, at den højtærede Finansminister har forelagt nærværende Lovforslag, der gaar